กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

Research Management Administrative Strategies Private University In The Upper Northern Region

[1]วราลักษณ์ ศรีกันทา, [2]ไพรภ รัตนชูวงศ์ และ[3] สุวดี อุปปินใจ
[1]Waralak Sriguntha, [2]Pairop Rattanchwong and [3]Suwadee Oupinjai
[1]นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
[2,3]อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
[1]PhD student Doctor of Education Program Chiang Rai Rajabhat University
[2,3]Teacher of the Doctor of Education Program Chiang Rai Rajabhat University
[1]Corresponding Author. E-mail: waraluk_sri@nation.ac.th and captpairop@gmail.com
Received July 4, 2023; Revised July 26, 2023; Accepted August 23, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน 2) เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน 3) เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 284 คน 2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ ในภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการนำ ด้านการควบคุมและติดตาม และด้านการดำเนินการ ตามลำดับ 2) กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 28 กลยุทธ์รอง ดังนี้ 1.การสร้างและพัฒนานักวิจัยและงานวิจัยให้มีคุณภาพ 2.จัดหาทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาระบบการบริหารงานวิจัย เพื่อสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ 3. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยและพัฒนาบุคลากรวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ 4.พัฒนาระบบและบริหารจัดการสารสนเทศงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ 5. การเผยแพร่ และถ่ายทอดผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ 3) การประเมินกลยุทธ์มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน อยู่ในระดับมาก คือ ร้อยละ 80-90

คำสำคัญ: กลยุทธ์; การบริหารงานวิจัย ; มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the research administration situation of private universities in the upper northern region, 2) to create and develop research administration strategies of private universities in the upper northern region, and 3) to evaluate the research administration strategies

of private universities in the upper northern region. Research of private universities in the upper northern region It's a mixed research. The sample group was 284 executives and professors from private universities in the upper northern region. 2) Suitability and feasibility assessment form Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation. data analysis using a packaged program and analyze the content The research findings were as follows: 1) The study of the research administration of the university as a whole found that the opinions were at a high level. when considering side by side The side with the highest mean is planning, followed by leadership, control and monitoring and operations, respectively. 2) The university's research management strategy is appropriate and feasible. at a high level, consisting of 5 main strategies and 28 secondary strategies as follows: 1. Creation and development of quality researchers and research 2. Provide funding for research and develop a research management system to create quality research results 3. Strengthening research and development for research personnel of the university. 4. Developing and managing the University's research information system. 5. Dissemination and dissemination of research results for utilization. 3) Strategic evaluation is appropriate. and the feasibility of private university research management strategies in the upper northern region is at a high level, ie 80-90 percent.

Keywords: Strategy; Research Administration ; Private university in the upper northern region

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ ในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้โดยการจัดการเรียนการสอน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว การทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนการเป็นคลังสมองของชาติ ในการทำหน้าที่ติดตาม วิเคราะห์ เตือนภัย แก้ปัญหา และชี้แนะทางเลือกให้กับสังคม ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมไทย ก็จัดเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญอีกบทบาทหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศไทย โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 มาตรา 26 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้ประกาศ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2562 ประกอบด้วย มาตรฐานด้านการดำเนินการ การตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยกำหนดเป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2580 คือ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ภาครัฐได้อนุญาตให้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชาชนได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ก็ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติภารกิจด้านการเรียนการสอนเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามการปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ พบว่า ยังมีไม่มาก และยังไม่ครอบคลุมบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาการบริหารงานวิจัยเป็นการนำหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับระบบบริหารจัดการมาใช้เพื่อให้เกิดกลไก ในการขับเคลื่อนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องยั่งยืนและให้มีความสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันทางการศึกษานั้น ประกอบกับการส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์และบุคลากรในการสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยเอกชนได้มีการปรับกระบวนการในการจัดบทบาทหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ โดยการจัดการเรียนการสอน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว การทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และการให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนการเป็นคลังสมองของชาติในการทำหน้าที่ติดตาม วิเคราะห์ เตือนภัย แก้ปัญหา และชี้ทางเลือกให้กับสังคม ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้กับสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาไทย ปี 2562 บทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 โดย สกอ. ได้เล็งเห็นว่าควรเร่งสร้างนักวิจัยมืออาชีพในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ รวมทั้งการเพิ่มสิทธิบัตรให้เกิดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ผลลัพธ์ที่คาดหวังของผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมนำไปสู่การสร้างคุณภาพชีวิต สร้างโอกาส มูลค่าเพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570

แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษา พบว่า งานวิจัยเป็นพันธกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาและเป็นตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตที่มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบคุณภาพของสถาบันการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอกที่น่าสนใจหลายประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย เพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2554) สถาบันจึงควรกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการใช้กลยุทธ์เชิงรุก มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนา และการผลิตผลงานวิจัยและผลงานวิชาการที่มีคุณภาพสูงขึ้น และมีเป้าหมายที่ชัดเจนทั้งระยะสั้น และระยะยาว ควรสนับสนุนงบประมาณการเสริมสร้างศักยภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย การสร้างแรงจูงใจ ในการผลิตผลงานวิจัย ผลงานวิชาการเพิ่มขึ้นและยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น

ปัญหาที่พบในสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย งานวิจัยจำนวนน้อย อาจารย์ไม่มีเวลาในการทำวิจัย จึงทำให้ผลงานการตีพิมพ์บทความทางวิชาการมีน้อย ดังนั้นการบริหารงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการวิจัย จึงเป็นการสนับสนุนเพื่อสร้างการพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ของประเทศอันหลากหลาย เป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างพื้นฐานทางปัญญาแก่ทรัพยากรมนุษย์ของชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ วิจารณ์ พานิช (2556) สำหรับสถาบันอุดมศึกษานั้น นับว่าเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการวิจัยโดยตรง ดังที่ เมธาวี ตันวัฒนะพงษ์ (2562)ได้กล่าวถึงไว้ในความสำคัญของการวิจัยต่อสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. การทำงานวิจัย เป็นการพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ภายหลังสำเร็จ การศึกษามาแล้ว อาจารย์ผู้สอนภายในสถาบันอุดมศึกษา มีภารกิจหลัก 4 ด้าน หนึ่งในนั้น คือ ภารกิจการสอนนักศึกษา อาจารย์ควรพัฒนาการสอนอยู่ตลอดเวลา การทำวิจัยเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง ความรู้ไม่หยุดอยู่ที่เดิม ณ วันสำเร็จการศึกษา

2. การทำงานวิจัย เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตองค์ความรู้ใหม่แก่สังคม อาจารย์ผู้สอนภายในสถาบันอุดมศึกษา ถูกกำหนดให้ผลิตผลงานทางวิชาการ สร้างองค์ ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป การทำงานวิจัย ถือเป็นการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงคุณภาพของอาจารย์และบุคลากรภายในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ พัฒนานักศึกษา สถาบัน อุดมศึกษาและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. การทำงานวิจัย แสดงให้เห็นความก้าวหน้าและความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาที่มีการทำวิจัยที่มีคุณภาพจำนวนมาก หมายถึง สถาบันแห่งนั้นต้องมีการศึกษาหาความรู้ผลิตองค์ความรู้ใหม่ และนำผลที่ได้รับจากการวิจัยนั้นมา พัฒนาสถาบันอุดมศึกษา พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงความไม่หยุดนิ่งที่ จะพัฒนาและความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาคณาจารย์ในด้านงานวิจัย จึงได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน เพื่อส่งเสริมการวิจัยให้ได้ผลจริงจังต้องจัดการพัฒนาด้านวิจัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นแนวทางสำคัญการพัฒนาองค์กร ตามนโยบาย ระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการ ให้สามารถดำเนินงาน ให้ได้ตามมาตรฐานการพัฒนาด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถดำเนินงานตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

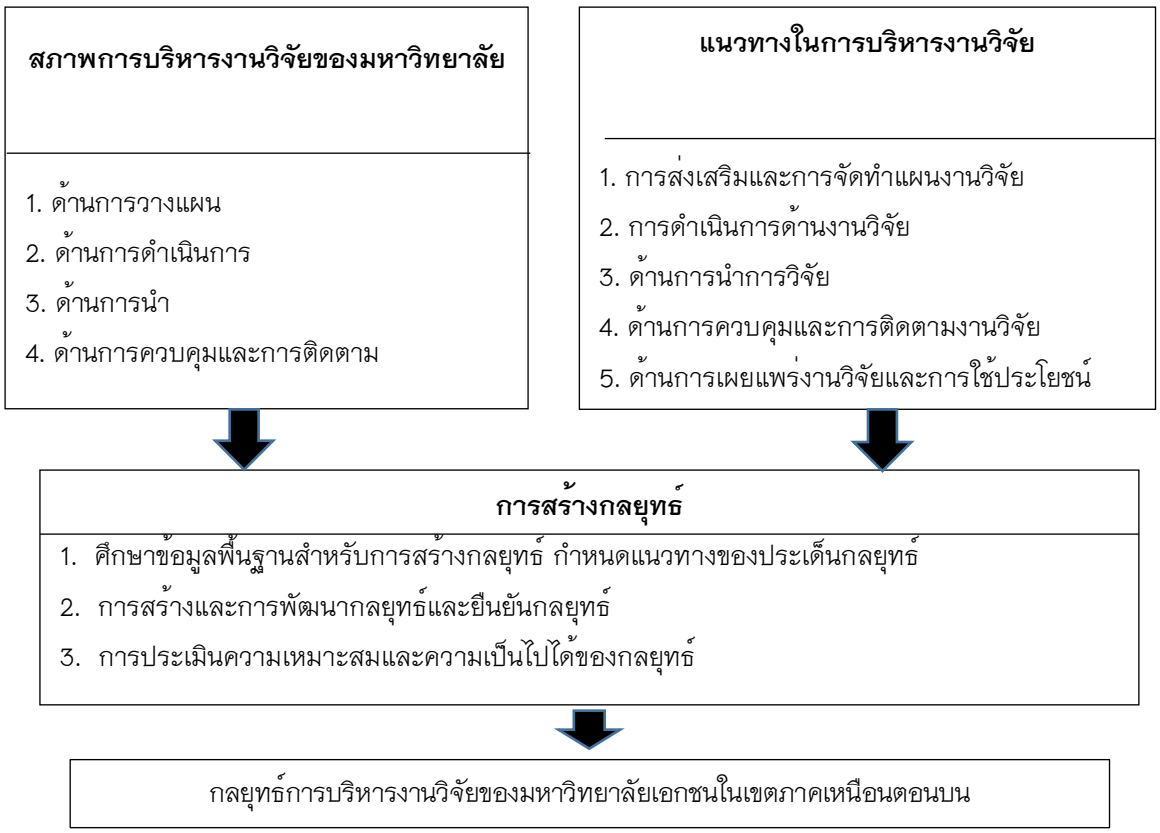
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

3. เพื่อประเมินกลยุทธ์ในการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับ ทฤษฎีการจัดการ (เริ่มยุคใหม่) ของ Drucker (2005) กระบวนการจัดการ Dalf, (2006) อ้างใน สาคร สุขศรีวงศ์ (2550) Fayol (1916) ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการงาน ว่าประกอบด้วยหน้าที่ (Functions) ทางการจัดการกิจกรรมหลักทางการจัดการแบ่งออกเป็นกระบวนการ ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือนตอนบน ได้นำเสนอเป็นภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 5 แห่ง มีจำนวนบุคลากร 977 คน (จำนวนบุคลากร ปีการศึกษา 2563 สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2564)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 5 แห่ง โดยกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากโดยใช้วิธีคำนวณตามสูตรของ Yamane Taro (1973) จำนวน 284 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน เป็นแบบสอบถาม (Structured Questionnaire) ที่แบ่งออกเป็น 3 ตอน กลุ่มตัวอย่าง 284 คน การพัฒนาคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจสอบความเที่ยงตรงซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้เท่ากับ 0.85 และนำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของ Cronbach ซึ่งคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.967

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน เป็นการยกร่างกลยุทธ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 คน สร้างเอกสารประกอบการสัมมนากลุ่มโดยกำหนดประเด็นที่ใช้ในการสัมมนาจากร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน เป็นแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในแบบประเมิน ครั้งนี้มีทั้งหมด 10 คน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารงานวิจัย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามโดยทำหนังสือจากสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ถึงมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ 1. มหาวิทยาลัยเนชั่น 2. มหาวิทยาลัยพายัพ 3. มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น 4. มหาวิทยาลัยนอร์ท–เชียงใหม่ และ 5. วิทยาลัยเชียงรายโดยการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 284 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) หรือค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 284 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ตำแหน่งทางการบริหาร อาจารย์ ประสบการณ์ในการทำวิจัย 5 ปีขึ้นไป ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 284 คน

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ : หญิง	200	70.40
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด : ปริญญาโท	188	66.20
3. ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์	256	90.10
4. ตำแหน่งทางการบริหาร: อาจารย์	247	87.00
5. ประสมการณ์ในการทำวิจัย: 5 ปีขึ้นไป	100	35.20

ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

ผลวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการนำ และด้านการดำเนินการและติดตาม และ ด้านการดำเนินการ ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน

สภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านการวางแผน	4.05	0.59	มาก	1
2. ด้านการดำเนินการ	3.90	0.63	มาก	4
3. ด้านการนำ	3.99	0.77	มาก	2
4. ด้านการควบคุมและติดตาม	3.96	0.68	มาก	3
รวม	3.98	0.61	มาก	

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก จำนวน 28 กลยุทธ์รอง ดังนี้ 1) กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนานักวิจัยและงานวิจัยให้มีคุณภาพ 5 กลยุทธ์รอง ได้แก่ 1.1 สนับสนุนการผลิตงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ทางวิชาการ และเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา และพัฒนาประเทศ 1.2 ส่งเสริมการผลิตนักวิจัยด้านพัฒนาท้องถิ่น 1.3 สนับสนุนการผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาต่อยอดและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เชิงพาณิชย์ 1.4 สร้างกลไกกำกับติดตามมาตรฐานงานวิจัยเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความคิดสร้างสรรค์ 1.5 เพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำกับติดตามมาตรฐานงานวิจัยเพื่อเสริมสร้างการเป็นนักวิจัย 2) กลยุทธ์ที่ 2 จัดหาทุนสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาระบบการบริหารงานวิจัย เพื่อสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ 5 กลยุทธ์รอง ได้แก่ 2.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยและติดตามประเมินผลโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล 2.2 พัฒนากลไกในการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเร่งด่วนหรือวิกฤตของประเทศ 2.3 แสวงหาทุนอุดหนุนวิจัยจากแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ 2.4 สร้างความเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยกับการเรียนการสอน 2.5 เพิ่มขีดความสามารถการใช้เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัย

3) กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยและพัฒนาบุคลากรวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ 6 กลยุทธ์รอง ได้แก่ 3.1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของนักวิจัย และสร้างนักวิจัย รุ่นใหม่ 3.2 ส่งเสริมขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม 3.3 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัยของนักวิจัยให้มีความคิดเชิงออกแบบนวัตกรรมใหม่ 3.4 เตรียมความพร้อมต่อการพัฒนา ให้นักวิจัยมีความพร้อมในด้านความคิดสร้างสรรค์ 3.5 ขับเคลื่อนนักวิจัยด้วยวิธีต่างๆ เพื่อนำข้อมูลในการตัดสินคุณค่าเพื่อความคิดเชิงออกแบบนวัตกรรมใหม่ 3.6 ติดตามการพัฒนานักวิจัย ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อนำข้อมูลมาตัดสินคุณค่าของนักวิจัย เพื่อให้นักวิจัยมีความคิดเชิงออกแบบนวัตกรรมใหม่ 4) กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบและบริหารจัดการสารสนเทศงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ 7 กลยุทธ์รอง ได้แก่ 4.1 ส่งเสริมการพัฒนาระบบ ในการใช้สื่อสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาให้เกิดการพัฒนางานวิจัยอย่างสร้างสรรค์ 4.2 เพิ่มการส่งเสริมการพัฒนาระบบในการใช้สื่อ สารสนเทศแหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาให้เกิดการพัฒนางานวิจัยอย่างสร้างสรรค์ 4.3 เร่งรัดการสนับสนุนการพัฒนาระบบ ในการใช้สื่อสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์อย่างมีคุณภาพ 4.4 การพัฒนาระบบงานวิจัย โดยการใช้สื่อสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อความคิดเชิงออกแบบนวัตกรรมใหม่ 4.5 พัฒนาระบบและบริหารจัดการสารสนเทศงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ 4.6 พัฒนาสารสนเทศงานวิจัยเพื่อให้เกิดการนำไปใช้ได้สูงสุด 4.7 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อ

สนับสนุนการดำเนินการขององค์กร 5) กลยุทธ์ที่ 5 เผยแพร่ และถ่ายทอดผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ 5 กลยุทธ์รอง ได้แก่ 5.1 พัฒนาระบบการเผยแพร่และถ่ายทอดผลงานวิจัย 5.2 การผลิตสื่อ เพื่อการเผยแพร่ถ่ายทอดผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ 5.3 ส่งเสริมการ เผยแพร่งานวิจัยประยุกต์เพื่อชุมชน เพื่อให้นักวิจัยมีความคิดเชิงออกแบบนวัตกรรมใหม่ เชิงสร้างสรรค์ 5.4 ยกระดับการวิจัยประยุกต์เพื่อชุมชน และวิจัยร่วมกับชุมชนเพื่อพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ 5.5 พัฒนาการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน ที่สร้างสรรค์นวัตกรรมทั้งในห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ ให้นักวิจัยมีความเข้าใจในการใช้ผลงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

วัตถุประสงค์ที่ 3 การประเมินความเหมาสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยพบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาพเหนือตอนบน ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 80-90 ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาพเหนือตอนบนในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 90

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า 1.สภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบนภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการนำ และด้านการดำเนินการ และด้านการควบคุมและติดตาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกประเด็น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการรวมทั้งทรัพยากรที่มีศักยภาพที่จะส่งเสริมการบริหารงานวิจัยยังมีน้อย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับที่นักวิชาการได้ระบุว่าการบริหารมหาวิทยาลัยไทย ในปัจจุบันมิได้มีไว้สำหรับการบริหารงานวิจัยในรูปแบบที่เอาจริงเอาจัง ยังคงบริหารในรูปแบบที่มองงานวิจัยว่าเป็นเรื่องสมัครใจของผู้ทำระบบบริหารมหาวิทยาลัยมักจะอำนวยความสะดวกเท่าที่ จะทำได้โดยที่ต้องไม่ไปกระทบกระเทือนงานหลักของมหาวิทยาลัยคืองานสอนและงานบริการ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับศรุดา ชัยสุวรรณ (2561) รูปแบบการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า รูปแบบการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระสำคัญ 7 หมวด ประกอบด้วย (1) การนำองค์กร (2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (3) การมุ่งเน้นนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (4) การวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (5) การมุ่งเน้นบุคลากร (6) การมุ่งเน้นการดำเนินการ และ (7) ผลลัพธ์ 4) เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ และ 5) แนวทางสู่การปฏิบัติ 2.รูปแบบการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชน มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัย จากการสนทนา พบว่า ซึ่งได้กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิในการให้คำแนะนำแนวปฏิบัติในการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานด้านการวิจัยบรรลุตามเป้าหมายและได้มาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหาร คือ การส่งเสริมและการจัดทำแผนงานวิจัย เพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ได้แก่ 1) การจัดทำและการวางแผน (Plan) 2) การปฏิบัติตามแผน (Do) 3) การตรวจสอบติดตามและประเมินผล (Check) 4) กำหนดมาตรฐานแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะที่ทำให้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย(Act)ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ(ยุทธนา เกื้อกูล, 2560)โครงสร้างการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามวงจร PDCA ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้ ขั้นตอนการวางแผน (Plan : P) ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน (Do : D) ขั้นตอนการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check : C) ขั้นตอนการแก้ปัญหา (Action : A) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐ์ณพัชร์ อ่อนตาม (2562) เทคนิคการบริหารงานแบบ PDCA (Deming Cycle) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการ วางแผน (Planning) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Doing) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Checking) ขั้นตอนการปรับปรุง (Action) นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีวงล้อเดมมิ่ง กระบวนการแก้ไขปัญหา และประโยชน์ของ PDCA ด้วย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 28 กลยุทธ์รอง ซึ่งมีประเด็นการอภิปรายกลยุทธ์จากการอภิปรายกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างและพัฒนานักวิจัยและงานวิจัยให้มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมการจัดทำแผนงานวิจัยอย่างมีคุณภาพ โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่าย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมุ่งสู่สากล และการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยให้ชัดเจน และครอบคลุมงานวิจัยทุกด้าน เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริหารและเสริมสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยฯ ในพันธกิจต่างๆ เพื่อสร้างทีมวิจัยและความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวี ตันวัฒนะพงษ์ (2562) การบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หนึ่งในบทบาทสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา คือ การค้นคว้าหาองค์ความรู้ใหม่ผ่านการวิจัยนำผลไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการวิชาการ และประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีจำนวนผลงานวิจัยค่อนข้างน้อย

กลยุทธ์ที่ 2 จัดหาทุนสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาระบบการบริหารงานวิจัย เพื่อสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ **เ**พื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัย โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ฐานข้อมูลการบริหารจัดการงานวิจัย)พัฒนาโครงการวิจัยสหวิทยาการ/บูรณาการ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ผลงานวิจัย พัฒนาระบบและกระบวนการพิจารณาจัดสรรทุนอุดหนุนวิจัย ที่มีเกณฑ์มาตรฐานโปร่งใส และเป็นธรรม พัฒนาระบบและกระบวนการติดตามประเมินผลโครงการวิจัยให้สามารถวัดผลผลิต ผลลัพธ์/ผลกระทบ และนำเสนอสู่การเผยแพร่และใช้ประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2560) กลยุทธ์การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประเมินกลยุทธ์ผลการวิจัยปรากฏว่า ได้กลยุทธ์การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย 6 กลยุทธ์ คือ 1) มุ่งพัฒนาคุณภาพงานวิจัยให้ได้รับความเชื่อถือ 2) การสร้างความตระหนักในการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย 3) เร่งพัฒนาระบบสารสนเทศงานวิจัยเพื่อเอื้อต่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย 4) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ 5) เสริมสร้างวัฒนธรรมการวิจัยในสถานศึกษา และ 6) ส่งเสริมการสื่อสารและเผยแพร่งานวิจัย

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยและพัฒนาบุคลากรวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ ในการสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ และสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ ตลอดจนเสริมสร้างบรรยากาศทางการวิจัย และจรรยาบรรณนักวิจัย ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างนักบริหารโครงการวิจัย พัฒนาศักยภาพในการให้บริการปรึกษาวิจัยจากหน่วยที่ปรึกษาวิจัย และส่งเสริมให้นักวิจัยใช้บริการ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักวิจัยเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ส่งเสริมสนับสนุนนักวิจัยในการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรุดา ชัยสุวรรณ (2561) รูปแบบการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระสำคัญ 7 หมวด ประกอบด้วย (1) การนำองค์กร (2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (3) การมุ่งเน้นนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (4) การวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (5) การมุ่งเน้นบุคลากร (6) การมุ่งเน้นการดำเนินการ และ (7) ผลลัพธ์ 4) เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ และ 5) แนวทางสู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบและบริหารจัดการสารสนเทศงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อกำหนดกระบวนการสารสนเทศงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ กำหนดหน้าที่ให้ผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล ผู้รักษาข้อมูล ผู้ทวนสอบข้อมูล และผู้รับรองข้อมูล จัดหาและพัฒนาระบบสารสนเทศงานวิจัยให้มีการขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง จัดหาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านไอที (IT infrastructure) ที่มีความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ 5 เผยแพร่ และถ่ายทอดผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ เพื่อมีคณะทำงานกลั่นกรองและคัดเลือกผลงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อการเผยแพร่ และถ่ายทอดผลงานวิจัยสู่สังคม สนับสนุนศูนย์/สถานีวิจัยเป็นแกนนำในการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมตามความต้องการของชุมชนในแต่ละพื้นที่ จัดประชุม สัมมนาและฝึกอบรม เพื่อการเผยแพร่และถ่ายทอดผลงานวิจัย สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ เผยแพร่ผลงานวิจัยและวิชาการทั้งในระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ โดยการใช้ระบบสื่อสารสนเทศให้มากขึ้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาพเหนือตอนบน ความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน ในภาพรวมอยู่ในระดับ ร้อยละ 80–90 ส่วนความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตภาคเหนือตอนบน ในภาพรวมอยู่ในระดับร้อยละ 90 สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์จิรา บุญมี และคณะ (2564) การพัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษา พบว่า กลยุทธ์ที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ ความรู้ให้ผู้วิจัย เช่น การอบรม สัมมนา การศึกษาดูงาน เป็นต้น

2) มหาวิทยาลัยควรเปิดโอกาสให้คณาจารย์ได้พัฒนาตนเองด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

3) มหาวิทยาลัยควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรด้วยการให้รางวัลแก่บุคลากรที่ทำผลงานวิจัยได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

4) ควรมีระบบวิจัยที่มีทิศทางชัดเจน จะสามารถกำกับคุณภาพงานวิจัย จำนวนงานวิจัย การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยได้

5) ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในทุกขั้นตอน เพื่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการให้สามารถทำงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชน

2) ควรทำการศึกษากลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถะของบุคลากรในมหาวิทยาลัยให้มีการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2560). กลยุทธ์การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.*วารสารศึกษาศาสตร์* มสธ, 10(2).190–207.

จันทร์จิรา บุญมี และคณะ (2564). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.*วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ,* 6(2),50–65.

ณัฏฐ์ณพัชร์ อ่อนตาม. (2562). เทคนิคการบริหารงานแบบ PDCA (Deming Cycle) .*วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย,* 1(3),*39–46.*

เมธาวี ตันวัฒนะพงษ์.(2562).การบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.*วารสารราชธานีนวัตกรรมสังคมศาสตร์,* 3(2,1–18.

ยุทธนา เกื้อกูล. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์.*ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

วิจารณ์ พานิช. (2556). *ทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21: การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

ศรุดา ชัยสุวรรณ. (2561). รูปแบบการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชน.*วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิจิตรหัตถกร.

สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). การจัดการจากมุมมองนักบริหาร. กรุงเทพฯ : จี พี ไซเบอร์พรินท์.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). *แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580).* สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2554). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม(พ.ศ.2554 – 2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถาบัน(แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน 2554).* กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

Dalf, R. (2006). *The New Era of Management: International Edition*. Ohio: Thompson.

Drucker, Peter F. (2005). *The Effective Executive in Action*. Australia : Wadsworth.

Henri Fayol. (1916). General and industrial management. London: Sir Isaac Pitman and Son.

Yamane Taro. (1973). *Statistics: an introductory analysis.* New York: Harper & Row.